Nr. 2504.

CURRENDA XII.

A. D. 1880.

Nr. 2191.

Decretum Sacrae Congreg. Rituum in causa canonizationis Beati Joannis de Rubeis, Canonici Basilicae S. Mariae in Cosmedin.

Sacra Rituum Congregatio edidit die 14. Decembris 1879 decretum sequentis tenoris:

Decretum. Romana seu Januen. Canonizationis Beati Joannis Baptistae de Rubeis Confessoris, Canonici Basilicae Sanctae Mariae in Cosmedin, super dubio: „An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur?"

Ineffabili providentia, qua pro temporum vicibus Deus Ecclesiae suae opportunis adsistit auxiliis et fidelium saluti consulit, plures superiori saeculo excitavit viros virtutum splendore conspicuos, ut inter persecutiones, quibus impetebatur Ecclesia, et acerbiores quae imminebant, in iis haberetur Christianae perfectionis exemplum et praesens suffragiorum praesidium. Hos inter sanctitatis heroes misit Dominus Beatum Joannem Baptistam de Rubeis evangelizare hac potissimum in Urbe pauperibus. Animarum enim zelo exardens erga cujusque conditionis homines, sed abjectissimos praecipue de plebe hospitio Sanctae Gallae exceptos, publicis adhortationibus ac privatis colloquiis mira et indefessa patientia rusticanos erudiens, quamplurimos Christo lucratus est: factus quippe infirmis infirmus, ut omnes faceret salvos. Nullis siquidem laboribus parcens et confessiones audiendo, et invisendo aegrotos phthisi speciatim tabescentes, in excolenda Domini vinea operarius impiger laboravit. Fuit itaque ipse exemplum omnibus in conversatione, in caritate, in castitate, singulariter vero Christi ministris, ut exemplum ejus immitantes animarum curam eo alacrius intenderent, quo veterator christianorum hostis callidiori astu fidei veritati morumque honestati insidiaretur. Evangelici tandem ministerii laboribus penitus consumptus requievit in osculo Domini anno sexagesimo quarto anteacti saeculi, triduo ante Philippi Neri festum, ejus gloriam celebraturus in coelo, cujus in terra fuerat studiosissimus imitator et cliens. Sanctitatis autem fama, quam virtutum praestantia et caritate in proximum vivens obtinuerat, latius post obitum ejus percrebuit, prodigiorum testimonio, quibus Dominus hunc suum fidelem ministrum clarificare dignatus est.

Haec profecto omnia post maturam, ut moris est, Sacrorum Rituum Congregationis disquisitionem Apostolicae auctoritatis decretis confirmata fuere, ac Pius Papa IX. sa. me.

Joannem Baptistam de Rubeis Nonis Martii anno MDCCCLIX Beatitatis gloriam promeruisse solemniter pronunciavit. Dominica autem V. post Pascha insequentis anni Beatificationis ejus solemnitas celebrata est. Brevibus vero diebus post hujusmodi festum. Beati Joannis Baptistae nomen novis planeque mirificis prodigiis Deus illustravit, ita quodammodo ostendens efficaciam suffragiorum ad impetrandam corporum valetudinem illius, qui in vita sua totus fuerat in procuranda animarum salute.

Duo itaque eaque praeclara miracula Beato Joanne Baptista intercedente patrata Sacrae Rituum Congregationis examini a Postulatoribus proposita, discussa primo fuere in ante-praeparatorio conventu penes Rmum Cardinalem Miecislaum Ledóchowski, Causae Relatorum decimo Kalendas Martii anno MDCCCLXXVII; secundo in praeparatoriis comitiis quarto decimo Kalendas Februarii hoc anno MDCCCLXXVIX in Apostolico Vaticano Palatio ante Rmos Cardinales Sacris Ritibus tuendis praepositos; tertio tandem in generali Congregatione eodem anno decimo tertio Kalendas Julii coram Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. in Vaticano habita in qua Rmus Cardinalis Relator dubium proposuit: „An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur?“ Singuli autem quotquot aderant tum Patres Consultores, tum Reverendissimi Cardinales unanime ediderunt suffragium.

His vero auditis Sanctissimus Dominus Noster juxta piissimum Romanorum Pontificum morem, antequam suam pronunciaret sententiam, attenta negotii gravitate, hortatus omnes enixe est ut superni luminis et consilii opem a Deo implorarent.

Re autem mature perpensa, fervidisque iteratis precibus, supremum ac definitivum Decretum proferre statuit. Hac itaque die, Dominica scilicet tertia sacri Adventus, postquam divinam Hostiam obtulit in privato Pontificio Sacello, ad suam Vaticanam nobiliorem aulam pergens solio sedit et ad se accitis Rmo Dard. Dominico Bartolini Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto et Rmo Card. Miecislao Ledóchowski Causae Relatore, simulque R. P. Laurentio Salvati S. Fidei Promotore, meque infrascripto Secretario, iisque adstantibus solemniter declaravit: „Constare de duobus miraculis in secundo genere a Deo patratis intercessore Beato Joanne Baptista de Rubeis, nimirum de primo: Instantaneae perfectaeque sanationis Mariae Sartori a tumore encephaloideo ventriculi cum immediata corporis habitus et jamdiu extinctae lactis secretionis restitutione; de altero vero: Instantaneae perfectaeque sanationis Sor. Mariae Teresiae Leonori a fungositate scirrhosa tonsillarum cum discrasia exulcerativa universali“.

Hoc autem decretum publici juris fieri et in Sacrorum Rituum Congregationis Acta referri mandavit. Die XIV. Decembris MDCCCLXXIX. D. Card. Bartolinius S. R. C. Praefectus. Placidus Ralli S. R. C. Secretarius.

Hujus itaque decreti tenorem praesentibus publicamus Venerabili Clero Dioecesis Nostrae.

E Consistorio Episcopalis,
Tarnoviae die 30. Aprilis 1880.

L. 2109.

Wezwanie do składek na pomnik poecie Franciszkowi Karpińskiemu.

Komitet zawiązany w Kołomyi w sprawie pomnika mającego się postawić poecie Franciszkowi Karpińskiemu przedłożył Nam prośbę jak następuje:

„W Kołomyi zawiązał się Komitet mający na celu postawienie pomnika poecie Franciszkowi Karpińskiemu w stuletnią rocznicę wydania pierwszego zbioru jego poezyi a między temi pieśni religijnych.

Wysokie c. k. Namiestnictwo pozwoliło reskryptem z dnia 28go Marca b. r. liczba 3138 na zbieranie składek w całym kraju na ten cel przez przeciąg trzech miesięcy.

Franciszek Karpiński urodził się na Pokuciu; Kołomyja przeto jako metropola téj części kraju naszego poczuwa się do obowiązku uczcić pamięć obywatela swéj ziemi, który jako „poeta serca“ znalazł był niezaprzeczenie największy oddźwięk w duszy całego narodu. Któż bowiem nie zna, kto nie spiewał pieśni „Kiedy ranne wstają zorze!?“ Wznosi się ona nie tylko w świątyniach Pańskich, ale nuta jéj brzmi równie w chacie wieśniaka jak w pracowni rzemieślnika i na dworze potężnego magnata.

Karpiński był także tłómaczem wzniosłych psalmów Dawida.

Nie ze względów przeto poziomych, ani dla widoków ziemskich powzięliśmy zamiar niniejszy, tylko jedynie w celu aby uczcić i przekazać potomności pamięć męża, który w onéj właśnie dobie, kiedy Polska za dopuszczeniem Opatrzności na burzę rzuconą została, czerpiąc natchnienie z ducha podniosłego, wlewał pieniami serdecznéj prostoty narodowi swemu, w obec zwątpienia, wiarę i ufność w Bogu.

Przedstawiwszy w powyższem cel nasz i powody onego sądzimy, że Wasza Ekscelencya przebaczysz łaskawie, iż zbierając po okruszynie w całym ogóle krajowym fundusz na koszta pomnika, przed innymi odnosimy się do Waszéj Ekscelencyi z uniżoną prośbą byś udzieliwszy błogosławieństwa Pasterskiego dobrym chęciom naszym ku podniesieniu ducha wiary, a oraz przez samo wzięcie udziału, i najłaskawsze polecenie téj sprawy Wielebnemu Duchowieństwu dyecezalnemu, przychylnie uświetnić raczył.

Składki odbiera skarbnik Komitetu Wny Filip Weroniecki c. k. zastępca prokuratora przy sądzie obwodowym w Kołomyi.

Według projektu przez komitet uchwalonego pomnik wykonany będzie z kamieni, pinczowskiego i przedstawi postać Franciszka Karpińskiego w naturalnéj wielkości w podobiznie zdjętéj z portretu; podstawę tworzyć ma postument czworoboczny 11 stóp wysoki, na którego ścianie frontowéj umieszczone zostanie imię i nazwisko poety, na drugiéj w głoskach złoconych pierwsza zwrotka „pieśni porannéj“ na trzeciéj druga zwrotka „pieśni podczas pracy“ a na czwartéj druga zwrotka „pieśni wieczornéj“.

Wykonania artystycznego i wystawienia pomnika podjął się p. Walery Gadomski rzeźbiarz w Krakowie.

Odsłonienie pomnika nastąpić ma w drugiéj połowie Września b. r. równocześnie z wystawą etnograficzną w Kołomyi odbyć się mającą. —

Kołomyja, dnia 22. Kwietnia 1880.

ZA KOMITET:

Przewodniczący:
Franciszek Ksawery Białoskórski.

Członkowie:
Jan Koblański,
Kanonik hon. i Paroch obrz. gr. kat.
Ks. Zygm. Pawłowski,
Pleban o. ł.

Udzielając do wiadomości P. T. Duchowieństwa te chwalebne usiłowania Komitetu, oświadczamy że datki w téj mierze przesyłać zechcą łaskawi dawcy do Naszéj Kancelaryi, która w swoim czasie prześle takowe na miejsce przeznaczenia.

Z Konsystorza Biskupiego, w Tarnowie dnia 28. Kwietnia 1880.

Nr. 2132.

Contestatio quotae 100 fl. pro Missionibus sub t. S. Bonifacii et quotae 50 fl. pro Missionibus sub t. S. Severini transmissae.

Das Fürsterzbischöfliche Ordinariat bestätigt mit dem verbindlichsten Danke den Empfang von 100 fl. für den Bonifacius- und von 50 fl. für den Severinus-Verein, welche Beträge mit dem geschätzten Schreiben vom 19. April 1880. Z. 1968 anher gelangten.

Wien, am 23. April 1880.

Ed. Angerer,
Vic. gen.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae die 26. Aprilis 1880.

Nr. 2133.

Contestatio quotae 100 fl. pro Missionibus St. in America transmissae.

Die Central-Direction der Leopoldinen-Stiftung gibt sich die Ehre, einem Hochwürdigsten Ordinariate den richtigen Empfang der mit schätzbarster Zuschrift vom 19. April 1880, Z. 1968 anher gemittelten Missionsbeiträge pr. 100 fl. ö. W. sage: Einhundert Gulden österr. Währung mit dem verbindlichsten Danke zu bestätigen, und diese Stiftung der ferneren wohlwollenden Unterstützung in der Erwägung angelegentlichst zu empfehlen, dass dadurch der fromme Zweck der Verbreitung der christkatholischen Religion in den fernen nordamerikanischen Staaten wesentlich gefördert, und das Gebet der dortigen Neubekehrten sowie der in ihrem heiligen Glauben gestärkten und befestigten Katholiken einen himmlischen, reichen Ersatz für die irdischen Gaben bieten werde.

Wien, am 23. April 1880.

Central-Direction der Leopoldinen-Stiftung
Ed. Angerer, Central-Director.

NB. Da die Rechnung der Leopoldinenstiftung pro 1879 mit 1. April 1880 abgeschlossen wurde, so wird der obige Betrag erst in der Rechnung pro 1880 ausgewiesen erscheinen.

Fr. Kornheisler, Canzlei-Director.

E Consistorio Episcopali, Tarnoviae die 26. Aprilis 1880.

Nr. 2137.

Contestatio quotarum: 200 fl. pro Missionibus in Oriente et 200 fl. pro Infantia Jesu transmissarum:

Hochwürdigstes bischöfliches Consistorium!

Der Gefertigte hat die Ehre den Betrag von Vierhundert Gulden ö. W., welcher in zwei gleichen Theilen zu Gunsten der Mariae-Empfängniss und Kindheit Jesu Vereine unterm 19. April 1880 Z. 1968 anhergesandt wurde, mit pflichtschuldigem Danke zu bestätigen, und das Hochw. bisch. Consistorium zu versichern, dass der dem allerheiligsten Kindheit Jesu Vereine zukommende Theil der Hochw. Wiener-Fürsterzbischöflichen Kanzlei sogleich übermittelt wurde.

Wien, den 25. April 1880.

Anton von Sujański,

Inf. Probst. Domherr des Graner Metr. Capitels, Rector des Pasmaneum.

E Consistorio Episcopali, Tarnoviae die 27. Aprilis 1880.

Nr. 2167.

Contestatio quotae 150 fl. transmissae pro Missionibus SS. in Africa.

Das ergebenst gefertigte Comité gibt sich die Ehre dem hochwürdigsten bischöflichem Consistorium den richtigen Empfang der mit hochschätzbaren Zuschrift vom 19. April 1880 Z. 1968 zu Gunsten der katholischen Missionen in Central Afrika anher übersendeten Betrag Einhundert fünfzig Gulden mit dem verbindlichsten Danke und mit dem Ersuchen zu bestätigen auch fernerhin den gedachten Missionen Hochdero Unterstützung nicht entziehen zu wollen.

Es zeichnet sich Hochachtungsvoll

Das Comité des Marien-Vereines zur Beförderung der katholischen Missionen in Central-Afrika.

Wien, 24. April 1880.

Otto Steiner,

der Vice Vorstand des Vereines und Vertreter desselben nach Aussen.

E Consistorio Episcopali, Tarnoviae die 28. Aprilis 1880.

Nr. 2266.

Literae Eminentissimi Cardinalis Ludovici Jacobini Pronuntii Apostolici Viennensis in causa pecuniae e Dioecesi Nostra pro Aerario Pontificio collectae.

Illme ac Rme Domine.

Rite accepi una cum humanissimis Suis litteris die 19. currentis mensis sub Nr. 1967 datis 2500 floren., 110 marcas germanicas, 4 aureos austr. et unum rublum in argento, quae pecunia in Sua dioecesi in documentum filialis pietatis et sincerae adhaesionis erga Ssmum Patrem titulo obuli S. Petri collecta fuit.

Pergratum mihi fuit officium curandi, ut hae piae oblationes sine mora Romam transmitterentur neque praetermisi, quin pro Dominatione Vestra Illma ac Rma et pro clero et fideli populo diocesis Tarnoviensis Apostolicam benedictionem a Sua Sanctitate implorarem.

Caeterum cum sensibus peculiaris observantiae et profundae venerationis permaneo.

Viennae die 30. Aprilis 1880.

Dominationis Vestrae Illmae ac Rmae Addmus uti Frater

Ludovicus Cardinalis **Jacobini,**

Pro-Nuntius Apostolicus.

E Consistorio Episcopali, Tarnoviae die 3. Maji 1880.

Nr. 2446.

Contestatio quotae 150 fl. pro Sepulchro Jerosolymitano transmissae.

Hochwürdigstes Bischöfliches Consistorium!

Indem das in Ehrfurcht unterzeichnete General-Commissariat des hl. Landes den richtigen Empfang der unterm 19. April 1880 anher übermittelten Baarsumme von Einhundert und fünfzig Gulden welche in der dortigen Bischöflichen Diözese im Laufe des Verwaltungsjahres 1880 für die katholischen Missionen am hl. Grabe zu Jerusalem eingegangen, hiermit dankbarst bestätiget, wird es sich zur Pflicht machen, die geistlichen Liebesgaben der Gläubigen in Gemässheit der Instituts-Statuten zur Erlangung der edelsten Zwecke unserer heil. Religion im Orient getreu zu verwenden und vereint mit den Missionsvätern im hl. Lande für Alle unablässig zu beten, welche ihre Liebe zu dem göttlichen Erlöser durch ihre alljährlichen frommen Spenden so ausgezeichnet bethätigen.

Womit das General-Commissariat die Ehre hat, hochachtungsvoll zu geharren.

Wien, am 8. Mai 1880.

Dr. Anton Horny,
Synd des G. C. D. h. L.

P. Sebastian Frötschner,
Gen.-Commissär des h. Landes.

E Consistorio Episcopali, Tarnoviae die 14. Maji 1880.

N. 2325.

Litterae Suae Eminentiae Cardinalis Secretarii Status L. Nina ad Eppum Tarnoviensem Exceltm. Illm. ac Rm. L. B. Pukalski ex occasione transmissi oboli in rem Aerarii Pontifici a. 1880.

Illmmo e Rmmo Sigre.

Pervenne al S. Padre il foglio della S. V. Illmma e Rmma in data del 19. Aprile corrente, col quale Ella partecipava di aver trasmesso all' Immo Pro-Nunzio di Vienna, una vistosa somma, che i buoni fedeli della sua Diocesi unitamente al Clero Parocchiale volevano deposta ai piedi della Santita Sua quale obolo del loro amor filiale, ed a testimonianza del devoto loro ossequio ed attaccamento alla Sede Apostolica.

Mi è grato ora di significarle, che il S. Padre nostro il piu vivo gradimento per tale offerta, si degno encomiare lo zelo che la S. V. impiega nel venire in acuto alle Sue stretterze promuovendo frai suoi Dioecesani, malgrado le difficolta de tempi, l' opera del Denaro di S. Pietro; e mi affido l' enerevole incarico di esprimerlene i sensi della paterna Sua riconoscenza, e di transmetterle l' Apostolica Benedizione, che con effusione di cuore imparte a Lei, al Clero ed ai fideli tutti della vasta Sua Diocesi.

Piofitto poi ben volentieri di tale incontro per confermarle i sensi di quella piu distinta stima, onde sono.

Di V. S. Illmma e Rmma
Roma, 28 Aprile 1880.

Servitore
L. Card. NINA.

Illme ac Rme Domine.

Pervenerunt ad Summum Pontificem litteræ, quibus Amplitudo Tua Illma ac Rma sub die 19. Aprilis a. c. significavit, transmissam a Te fuisse ad Emum Pro-Nuntium Viennensem conspicuam pecuniæ summam, quam Tuæ dioeceseos boni fideles una cum clero parochiali deponendam curarunt ad pedes Suæ Sanctitatis, ceu obolum filialis sui amoris atque testimonium devoti sui obsequii ac pietatis erga Sedem Apostolicam.

Gratum mihi modo est, certiorem Te facere, Summum Pontificem vivissima cum benevolentia excepisse hujusmodi oblationem, collaudasse zelum, quem Amplitudo Tua ad sublevandas Ejus angustias impendit, inter dioecesanos suos temporum difficultate non obstante opus Oboli S. Petri promovendo, atque mihi munus honorificum injunxisse exprimendi Tibi sensa paternae Suæ gratitudinis, transmittendique benedictionem Apostolicam, quam cum cordis effusione Tibi, clero ac fidelibus cunctis vastæ Tuæ diœceseos impertit.

Lubentissime denique hanc amplector opportunitatem, ut Tibi exhibeam sensa summæ illius observantiæ, qua Te prosequor.

Amplitudinis Tuæ Illmæ ac Rmæ
Romæ, die 28. Aprilis 1880.

devotus servus
L. CARD. NINA.

Haec Vobis Venerabiles Fratres pro amoenissima communicantes notitia volumus, ut Benedictio SSmi Patris Leonis XIII. publice ex ambone populo fideli annuntietur, ut idem populus ad constantiam in fide, adhaesionem erga Sedem Apostolicam et ad fervidissimas preces pro incolumitate Vicarii Christi in terris excitetur. Omnibus autem, qui in colligendo

hoc obolo laudabiliter participabant Nos quoque Nostram agnitionem et animi gratitudinem manifestamus exhortando ad perseverantiam in eodem zelo.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae die 15. Maji 1880.

L. 1930.

Wykaz sprawionych rzeczy lub przedsięwziętych reparacyj w kościołach i plebaniach Dekanatu Bobowskiego.

W Bruśniku. *(Ciąg dalszy)* W r. 1876. Sprawiono książkę piękną do procesyi na Boże Ciało z ewangeliami ozdobnie oprawną za 4 złr. 49 cnt. Kupiono 2 dzwonki w Wiedniu do ołtarza za 6 złr. Wna Ludwika Fihauser podarowała albę do kościoła z bardzo pięknym szlakiem w wartości około 25 złr., oraz taśmę do dzwonka przy zakrystyi wartości 10 złr. Miejscowy pleban kazał odnowić podłogę w plebanii, na co wydał 24 złr. W r. 1877 i 1878. Ze składek parafian sprawiono patenę do chorych oraz naczyńka dwa do chrztu pozłacane za 13 złr. 72 cnt. Obielono całkiem kościół za 30 złr., a miejscowy pleban dawał wikt murarzowi — odnowiono kapę białą i nową powleczono materyą kosztem 26 złr. Kupiono dwa kandelabry trójramienne przed tabernaculum za 20 złr. 5 cnt. Kosztem pana Kolatora przerobiono okna w kaplicy na kształtne, za 21 złr. Dano rynny około kaplicy które kosztowały 40 złr. — W r. 1879. Pokryto nowym gontem dach na kaplicy, przy kościele, dach na wieży, na dzwonnicy, oraz połowę gorszę dachu na mieszkaniu plebańskim i organistówce kosztem konkurencyi 135 złr. Kazano wyzłocić kielich srebrny wraz z pateną za 15 złr. Wna Julia Fihauser ofiarowała albę do kościoła z obwódką pięknéj roboty wartości około 24 złr. W końcu pomija się tu wszelkie wydatki mniejsze, jakoto pokrywanie i restaurowanie dachów na budynkach gospodarskich — dawanie podłogi do stajen i mniejsze w gospodarstwie naprawy, które wynosiły przeszło 170 złr. a które po największéj części ponosił sam miejscowy pleban.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae, die 18. Maji 1880.

Tarnoviae 1880. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.